

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 88/2020
24.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужилаца: АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., против тужене Компаније „International CG“ ДП из Београда, у стечају и Компаније „Generalexport“ ДП из Београда, у стечају, које заступа Агенција за лиценцирање стечајних управника, Центар за стечај, Београд, ради дуга, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници одржаној 24.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари стварно је надлежан Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужиоци АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД 24.06.2014. године поднели су Трећем основном суду у Београду, тужбу против Компанија „International CG“ и „Generalexport“, ради исплате новчане накнаде по основу оствареног радног стажа по Социјалном програму прво и друготуженог. У току поступка, решењем Привредног суда у Београду Ст 68/15 од 04.11.2015. године, отворен је поступак стечаја над туженом Компанијом „Generalexport“ д.п., а решењем истог суда Ст 72/15 од 18.03.2016. године, поступак стечаја је отворен и над туженим „International CG“ д.п, па је Трећи основни суд у Београду донео решење П1 66/15 од 26.11.2015. године, којим је одређено да се прекида поступак у овој правној ствари, због отварања поступка стечаја над туженима. Истом одлуком Трећи основни суд у Београду се огласио стварно ненадлежним за даље поступање у овој правној ствари, и одредио да се по правноснажности решења предмет достави Привредном суду у Београду, као месно и стварно надлежном. Ово решење је достављено пуномоћнику тужилаца и заступнику тужених, али не и Привредном суду у Београду. Одлучујући о предлогу тужилаца за наставак поступка, Трећи основни суд у Београду је донео решење П1 66/15 од 22.02.2016. године, којим је ставио ван снаге решење од 26.11.2015. године, па је одредио да се прекида поступак у овој правној ствари у односу на тужену Компанију „Generalexport“ у стечају и заказао рочиште за главну расправу за 22.03.2016. године, на којој је донета пресуда на основу пропуштања, којом је усвојен тужбени захтев тужилаца у односу на тужену Компанију „International CG“. Тужиоци су поднеском од 05.04.2018. године ставили предлог за наставак поступка у овој правној ствари, повукли тужбу за главни дуг и камату у односу на оба тужена, а предложили да суд донесе решење којим се утврђује да су основана потраживања тужилаца према туженима у износима од по 88.515,00 динара

на име трошкова парничног поступка. Уз поднесак су доставили закључак Привредног суда у Београду Ст 72/15 од 22.02.2018. године, о листи признатих и оспорених потраживања у односу на стечајног дужника Компанију „International CG“ у стечају, којим је тужиоцима оспорено потраживање - трошкови у висини од по 88.515,00 динара и истим закључком су упућени да наставе поступак ради утврђења овог потраживања. Решењем Трећег основног суда у Београду П1 134/19 од 01.03.2019. године, одређено је да се поступак наставља, па се истим решењем тај суд огласио стварно ненадлежним за даље поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет је доставио Привредном суду у Београду, као месно и стварно надлежном.

Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност, а предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС", бр. 116/08, ... 13/16) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је у овој фази поступка стварно надлежан Трећи основни суд у Београду за поступање у овом предмету.

Трећи основни суд у Београду, пред којим је покренут и вођен поступак, донео је решење о прекиду поступка само у односу на тужену Компанију “Generalexport” у стечају, а касније донео пресуду због пропуштања у односу на тужену Компанију „International CG“, а потом и решење од 01.03.2019. године, о наставку поступка, којим се и огласио стварно ненадлежним и предмет доставио Привредном суду у Београду. Према стању у списима, тужиоци су доставили закључак Привредног суда којим им је оспорено потраживање у односу на овог туженог (Компанију „International CG“), али не и у односу на тужену Компанију “Generalexport” у стечају, па Врховни касациони суд налази да у овој фази поступка нису били испуњени услови за доношења решења о стварној ненадлежности тог суда.

Наиме, одредбом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС", бр. 116/08, ... и 101/13), јесте одређено да привредни суд у првом степену суди, између осталог и у споровима поводом реорганизације, као и судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја, док према члану 22. став 2. истог Закона, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд. Правилна примена одредбе члана 25. став 1. тачка 4. Закона, подразумева да је за суђење у споровима поводом стечаја надлежан привредни суд, а да су од надлежности привредног суда за суђење у овим споровима (поводом стечаја), изузети само спорови за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа код туженог – стечајног дужника, који су покренути пре отварања стечаја.

Међутим, у конкретном случају поступак је прекинут применом члана 222. став 1. тачка 5. ЗПП, због отварања поступка стечаја над туженом Компанијом “Generalexport” у стечају. Поступак који је прекинут из разлога наведених у члану 222. став 1. тачка 1. до 5. Закона, наставиће се у складу са чланом 225. став 1. ЗПП, на предлог лица предвиђених овим ставом. Да би се донело решење о наставку поступка, у коме је стечајни дужник тужени, неопходно је да су испуњени и услови из члана 90.

Закона о стечају („Сл. гласник РС“ бр. 104/09, ... и 95/18), што значи да је неопходно утврдити да су тужиоци, као стечајни повериоци, благовремено поднели пријаву потраживања, да им је на испитном рочишту стечајни управник оспорио пријаве потраживања, а тужиоци, закључком суда, упућени на наставак прекинутог парничног поступка ради утврђења оспореног потраживања. Ако су испуњени сви услови из члана 90. овог Закона, парнични суд решењем, против кога није дозвољена посебна жалба, одређује наставак поступка (члан 91. став 2. Закона о стечају), а ако се прекинути парнични поступак водио пред судом опште надлежности, тај суд се, када настави поступак, решењем оглашава стварно ненадлежним и предмет уступа суду који спроводи стечајни поступак над туженим (став 3. истог члана). Дакле, након доношења решења о прекиду поступка, а пре доношења решења о стварној ненадлежности, суд који је поступак и прекинуо доноси одлуку о наставку поступка, тек након што утврди да су испуњени услови из цитираних одредаба Закона о стечају.

Сходно изнетом, ценећи притом и стање у списима овог предмета, Врховни касациони суд налази да у овој фази поступка нису испуњени и услови за доношење решења о стварној ненадлежности Трећег основног суда у Београду, с обзиром да је тужба поднета против два тужена, да је над оба тужена отворен поступак стечаја, да су тужиоци достаили доказ да им је закључком Привредног суда у Београду оспорено потраживање и упућени су на наставак прекинутог парничног поступка ради утврђења оспореног потраживања само у односу на Компанију „International CG“ (у односу на коју није ни прекинут овај парнични поступак). Поступак је прекинут само у односу на Компанију “Generalexport” у стечају, а потом донето решење о наставку, иако првостепени суд није утврдио да су и у односу на овог туженог испуњени услови из члана 90. и 91. Закона о стечају, нити су поступци раздвојени а решење о стварној ненадлежности донето само у односу на туженог за кога су наведени услови испуњени.

Имајући у виду изнето Врховни касациони суд налази да је у овој фази поступка стварно надлежан Трећи основни суд у Београду, па је применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић